

مذاکرات «آستانه» تیر خلاص به وجهه سعودی‌ها در میدان سوریه

مذاکرات آستانه که پس از آزادی حلب در حال انجام است، بدون حضور سعودی‌ها پیش می‌رود؛ مذاکراتی که امیدهایی به نتیجه بخش بودن آن وجود دارد.

به گزارش آران نیوز: مذاکرات صلح سوریه در آستانه از روز گذشته (دوشنبه) با حضور هیأت معارضان و دولت سوریه و با ابتکار روسیه، ترکیه و ایران آغاز به کار کرد. مذاکراتی که امیدهای زیادی به موفقیت آن می‌رود و اکثر گروه‌های معارض به غیر از چند گروه از جمله «احرار الشام» در آن شرکت کرده‌اند.

نکته قابل توجه در این نشست، عدم هرگونه حضور عربستان سعودی چه در سطح اعضای اصلی و چه در سطح ناظر است؛ موضوعی که پس از گذشت نزدیک به 6 سال از بحران سوریه پیام‌های قابل توجهی دارد.

تاکنون تمامی مذاکرات صلح سوریه، (ژنو 1، ژنو 2 و ژنو 3) نتیجه‌ای نداشته است اما در نشست جاری آستانه، معارضان و دولت سوریه اراده بالایی برای رسیدن به اولین توافقات را دارند اما خبری از سعودی‌ها نیست.

این مذاکرات چه به نتیجه برسد و چه خروج مثبتی نداشته باشد؛ یک پیام مهم دارد و آن هم خروج عربستان از جرگه کشورهای نقش آفرین در معادلات اصلی سوریه است.

عربستان که صحنه سوریه را به یک درگیری حیثیتی تبدیل کرده بود و تمام تلاش‌های خود را برای دور نگه داشتن ایران از رایزنی‌های دیپلماتیک به کار می‌گرفت؛ اکنون باید بنشیند و حاصل مذاکرات مهم آستانه را شاهد باشد.

سعودی‌هایی که در خلال مذاکرات ژنو 2 با فشار به «بان کی مون» دبیر کل وقت سازمان ملل او را مجبور کردند تا ذیلان دعوت خود از ایران را برای شرکت در گفت‌وگوها باز پس گیرد؛ اکنون با مخالفت قاطع دولت سوریه حق شرکت در مذاکرات آستانه را نیافته‌اند و باید این سخن را از «فیصل مقداد» معاون وزیر خارجه سوریه بشنوند که «سعودی‌ها ابتدا باید حمایت از تروریسم را کنار بگذارند و بعد از آن درباره دعوت از آن‌ها برای مذاکرات آستانه می‌توان اندیشید».

نکته دیگر اینکه سعودی‌ها تمام سرمایه خود را برای کنار زدن بشار اسد از طریق نظامی به کار گرفته بودند و بارها ثابت شده بود که اراده‌ای برای پیگیری یک راه‌حل سیاسی جامع را ندارند؛ ضربه کاری برای سران آل سعود زمانی مشخص می‌شود که بدانیم مذاکرات آستانه صرفاً محل حضور گروه‌های مسلح است؛ همان گروه‌هایی که بیش از 5 سال است که سلاح و مهمات و پول از عربستان دریافت می‌کنند.

نکته بعدی که باید به آن اشاره کنیم این است که شاید گفته شود عدم حضور عربستان موجب می‌شود مذاکرات آستانه در عمل به نتیجه‌ای منجر نشود؛ اما این موضوع درباره کشورهای دیگری است که هنوز اثرگذاری سابق را در معادلات سوریه دارند نه چون عربستان که اگر هم بخواهد دیگر توان 5 سال گذشته را برای اثرگذاری را در خود نمی‌بیند. سعودی‌ها نزدیک به دو سال کامل است که در یمن درگیر شده‌اند جنگی که باید در کمتر از یک ماه به پایان می‌رسید به تدریج وارد سومین سال خود می‌شود، قیمت نفت دیگر به سختی به میزان سال‌های گذشته باز می‌گردد و با قیمت فعلی سعودی‌ها مجبور به پذیرش کاهش تولید نفت تا یک میلیون بشکه با امید افزایش قیمت شده‌اند.

آزادسازی حلب را می‌توان نقطه عطفی در ناامیدی سران سعودی از ادامه اثرگذاری در سوریه دانست؛ ترکیه نیز با آزادی حلب برکناری بشار اسد با شیوه نظامی را محال دید اما زیرکانه و عملگرایانه‌تر از سعودی‌ها بازی دیپلماتیک را پیش برد و هنوز در صحنه حضور دارد.

در مجموع آزادسازی حلب و پس از آن حضور ناچارگونه گروه‌های تروریستی در مذاکرات آستانه، چشم‌اندازی از پایان بحران سوریه را ترسیم می‌کند. اگر بحران سوریه را به یک بحران داخلی تقلیل ندهیم و اثرات آن را منطقه‌ای و چه بسا جهانی بدانیم، عدم حضور سعودی‌ها و حضور آمریکا در سطح ناظر، تبعات وسیعی برای آن‌ها در بر دارد. دو طرف مذاکره‌کنندگان در آستانه در هیچ زمینه‌ای هم سطح نیستند و تروریست‌ها با دستان خالی ناچار به امتیاز دهی هستند و یا اینکه مذاکرات را بی نتیجه رها کرده و باز می‌گردند تا در زمان دیگری با دستان خالی‌تری برای امتیازدهی پیش آیند.

شکست در صحنه سوریه برای آمریکا و عربستان مسجل شده است و مذاکرات آستانه بهترین گواه آن است و تمامی این‌ها نتیجه چیزی نیست جز اصرار بر مقاومت.